

litikere har for nylig holdt en Tale om dette Emne, og han har bevist, at disse Udgifter fra Statens Side har været givet bedre ud end nogen som helst andre Udgifter indenfor Statshusholdningen, idet man har set, hvorledes Velstanden rundt omkring i Hjemmene er blomstret frem, og hvorledes Renligheden er kommet til Højbords, og hvordan Barneforsorgen er kommet i den rette Gænge. Jeg vil henstille til dette Tings ærede Medlemmer og Medlemmerne af den omtalte Kommission at omfatte denne Sag med stor Interesse. Jeg føler mig forvissat om, at de derved vil indlægge sig ganske overordentlig stor Fortjeneste af Samfundet.

Paa Krigs- og Marineministeriernes Budgetter ser vi en Tilbøjelighed til at indføre Besparelser, som vi i allerhøjeste Grad maa paaskønne. Jeg vil haabe, at de Overslag, der foreligger over Udgifterne, maa holde Stik, saa at de Besparelser, her er foreslaaet, virkelig maa kunne gennemføres.

Paa § 24 ser i hvert Tilfælde jeg med Bekymring den overordentlige Stigning i de aarlige Udgifter til Forrentning af vor Statsgæld. Jeg ved vel, at man fra radikal og socialdemokratisk Side ikke tillægger den betydelige Forøgelse, som er sket af vor Statsgæld gennem Krigsaarene, nogen Vægt. Jeg for min Part betragter det som en Ulykke for Landet, idet vi i Nedgangsperioden vil komme til at betale uhyre Beløb aarligt til Forrentning og Afdrag af denne Statsgæld. Det vil føles som en tyngende Byrde i Befolkningen, og derigennem vil Befolkningen paa en ubehagelig Maade stadig blive mindet om det Regimente, der var herskende i vort Samfund i Krigsaarene.

Som jeg hermed har søgt at klarlægge, kan jeg ikke se, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag er sket de Bestræbelser for Besparelser, man maatte ønske. Jeg vil derfor meget henstille til Finansudvalget, at det vil gennemgaa det foreliggende Lovforslag meget kritisk og søge at komme til de Besparelser, som er mulige, uden selvfølgelig derfor at være molboagtige og foretage Tilbageskridt.

I Betragtning af den økonomiske Krise, hvori vi befinder os, en Krise, der sikkert desværre efterhaanden vil komme til at omfatte alle Erhverv indenfor vort Samfund, vil jeg gerne rette en Henstilling til den højtærede Regering. Jeg vil anbefale den at forelægge et Lovforslag, ifølge hvilket der nedsættes et Rigsdagsudvalg, bestaaende af 2 Medlem-

mer af hvert Parti, et Rigsdagsudvalg, som bliver bemyndiget til sammen med Regeringen at træffe Foranstaltninger til Afhjælpning af de forskellige Erhvervs kritiske Stilling, naar der er Enighed indenfor Udvalget om at skride til saadanne Foranstaltninger, og der er gjort Indstilling fra de paagældende Erhvervs Organisationer om disse Foranstaltninger. Jeg er vis paa, at en saadan Foranstaltning vil vække Tilfredshed og vil bevirke Ro i Øjeblikket. Under ekstraordinære Forhold maa man efter min Mening være berettiget til at gaa til ekstraordinære Foranstaltninger, og jeg kunde meget vel tænke mig, at en Foranstaltning som den, jeg her har skitseret, vilde kunne blive til uvurderlig Nytte for vort Samfund under den Erhvervskrise, hvori vi lever.

Angaaende Arbejdsløsheden vil jeg gerne udtale Haabet om, at Ministeriet snarest muligt søger Bemyndigelse til at træffe saadanne Foranstaltninger, at der i Stedet for Arbejdsløshedsunderstøttelse kan tilbydes Arbejde. Jeg kunde saaledes tænke mig, at Staten foranledigede opført et Bygningskompleks her i København. Jeg kunde tænke mig et saadant stort Bygningskompleks opført til en billigere Betaling end den tariffmæssige ved en Forhandling med de forskellige Organisationer indenfor Byggefaget. Selv om Staten skal gaa til meget betydelige Udgifter i denne Retning, vil det være rigtigt at gøre det, thi det vil afhjælpe Bolignøden samtidig med, at det vil afhjælpe Arbejdsløsheden indenfor Byggefagene; det vil blive til Velsignelse og vil forebygge de forskellige Uroligheder, der ifølge det ærede Medlem Hr. Staunings Mening ellers vil kunne forventes. Det er selvsagt, at saadanne ekstraordinære Udgifter maa afholdes ved et Laan; men den højtærede Finansminister vil sikkert være villig til at gaa til at optage et Laan til saadant Formaal, naar der kan skønnes at være Mulighed for at etablere Arbejders Igangssættelse til nedsat Betaling.

Jeg skal henstille til den høje Regering, at der ved Revisionen af Arbejdsløshedslovgivningen indsættes en Bestemmelse om, at offentlig Understøttelse ikke ydes til arbejdsløse, der i en Del af Aaret bevisligt har haft en saa stor Indtægt, at de kan leve af den det hele Aar. Det kan ikke vedblive at gaa saaledes, som det er gaaget hidtil, at man fra Statens Side i Vintermaanederne yder Understøttelse til Folk, der i nogle Sommermaaneder har tjent mere end det dobbelte af, hvad en